

# РЕШЕНИЕ

№ 2258

гр. София, 07.04.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42  
състав,** в публично заседание на 06.03.2014 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2275** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 вр. с чл. 144 и сл. от ДОПК от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано по жалба с вх. № 6126 от 05.03.2013 г. по описа на административен съд С.-град (АССГ) подадена от „Б. ТМ – Р.” ПАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника адв. А. Ц., срещу решение № ПИ - 21 от 14.02.2013 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., с което са оставени без уважение девет броя жалби на „Б. ТМ – Р.” ПАД с вх. № 2553-04-153 от 04.02.2013 г. по описа на НД на НАП – С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” (СДО), срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000105 от 07.01.2013 г.

Жалбоподателят сочи, че решението е незаконосъобразно. Излага, че на 21.01.2013 г. на основание чл. 173 от ДОПК дружеството подало до ТД на НАП – С., дирекция СДО девет искания да бъдат отписани поради изтекла погасителна давност публични задължения на дружеството – вноски за общественно осигуряване, както и начислените върху същите лихви. Исканията били заведени с един входящ номер, а именно вх. № 2553-00-115 от 22.01.2013 г. на НАП. С протокол изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г., главният публичен изпълнител отказал да бъдат отписани по давност публичните задължения. Дружеството обжалвало отказа пред директора на ТД на НАП – С.. С решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. жалбите били оставени без уважение. Соочи, че при постановяване на решението административният орган е нарушил нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК и не е изпълнил задължението си да изясни фактите

и обстоятелствата за случая и да събере необходимите за постановяването на законосъобразен акт доказателства. В жалбата и в представени по делото писмени бележки излага подробни съображения по съществото на спора досежно незаконосъобразността на обжалваното решение. Моли съда да отмени решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. на директора ТД на НАП - С., дирекция СДО и да постанови отписване на публичните задължения на дружеството, алтернативно – да даде задължителни указания за отписването им на компетентния орган. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага подробни съображения по съществото на спора в представени по делото писмени бележки. Моли съда да потвърди обжалваното решение, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С девет броя искания, всички заведени с вх. № 25-53-00-115 от 22.01.2014 г. по описа на ТД на НАП – С., дирекция СДО, „Б. ТМ – Р.” ПАД е поискало да бъдат отписани като погасени по давност публични задължения, установени с посочени в исканията девет броя ревизионни актове, въз основа на които са издадени разпореждания, както следва: № 27 от 13.02.2002 г., № 78 от 14.03.2002 г., № 104 от 04.04.2002 г., № 296 от 08.08.2002 г., № 382 от 07.09.2002 г., № 458 от 08.10.2002 г., № 556 от 05.11.2002 г., № 624 от 07.12.2002 г., № 1 от 20.12.2002 г.

Исканията с посочения вх. № 25-53-00-115 от 22.01.2014 г. са разгледани от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция СДО, който, с протокол. изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г. ги приел за неоснователни. Наред с публичните задължения, чието отписване е поискано като погасени по давност, в протокола са описани редица други задължения на „Б. ТМ – Р.” ПАД, които не са били предмет на подадени искания по чл. 173 от ДОПК.

Срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в протокол. изх. № 0191/2012/000108, от 23.01.2013 г. от „Б. ТМ – Р.” ПАД са подадени девет броя жалби всички с вх. № 2553-04-153 от 04.02.2013 г. С всяка от жалбите протокола е оспорен в частта по направените девет броя искания.

В решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. директора на ТД на НАП – С. е приел, че е сезиран с девет броя жалби срещу отказ на публичен изпълнител, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г. (който протокол е обжалвания от дружеството). Независимо от това в разпоредителната част на решението същият се е произнесъл жалби на „Б. ТМ – Р.” ПАД срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000105 от 07.01.2013 г.

Решението е връчено на дружеството на 19.02.2013 г. Оспорено е пред АССГ с жалба вх. № 53-04-179 от 28.02.2013 по описа на ТД на НАП – С..

В хода на административното и на съдебното производство са събрани редица доказателства, касаещи съществото на спора, които предвид по-горе установеното не следва да бъдат обсъждани, като неотнормисими за правилното разрешаване предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 268, ал. 1 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че същото е издадено от компетентен административен орган и в предписаната от закона форма.

Независимо от това, съдът намира, че решението се явява неправилно, тъй като в разпоредителната част на решението горестоящият административен орган се е произнесъл по същество срещу акт с оспорването на който не е бил сезиран. Както се посочи по-горе с жалби с вх. № 2553-04-153 от 04.02.2013 г. от „Б. ТМ – Р.” ПАД са оспорени действия на публичния изпълнител, обективирани в протокол. изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г. С решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. директора на ТД на НАП – С. се е произнесъл по жалби на „Б. ТМ – Р.” ПАД срещу акт различен от оспорения, а именно - срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000105 от 07.01.2013 г.

В хода на настоящето производство не са направени твърдения за допуснати в разпоредителната част на решението очевидни фактически грешки. Не са представени доказателства, очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, да са били поправени по реда на чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с пар. 2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ДОПК. Предвид това съдът е длъжен да приеме, че с решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. директора на ТД на НАП – С. се е произнесъл по законосъобразността на отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000105 от 07.01.2013 г. Това налага отмяна на обжалваното решение.

Тъй като не е изчерпан предвиденият в чл. 266 от ДОПК административен ред за оспорване, преписката следва да бъде върната на директора на ТД на НАП – С., за произнасяне по същество, по жалбите на „Б. ТМ – Р.” ПАД с вх. № 2553-04-153 от 04.02.2013 г., относно законосъобразността на обжалвано действие на публичния изпълнител, с което е сезиран, а именно – за произнасяне по законосъобразността на отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция СДО. При новото произнасяне от страна на административния орган следва да съобразят и събраните в настоящето производство доказателства по съществото на спора.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. с чл. 144 от ДОПК, съдът следва да осъди ответника да възстанови от бюджета си направените от жалбоподателя разноски по делото. От страна на жалбоподателя са доказани разноски в общ размер на 30 410, 00 лв., от които 50, 00 лв. – заплатена държавна такса; 360, 00 лв. – заплатен депозит за вещо лице и 30 000, 00 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание от страна на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираните разноски предвид правната и фактическа сложност на делото. В разпоредбата на чл. 161, ал. 2 от ДОПК е предвидено, че при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и

фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според алинея втора от чл. 36 от ЗА размерът на възнаграждение се определя в договор между адвоката и клиента, този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет. В случая спорът, с който е сезиран съдът е с фактическа и правна сложност. По делото са проведени няколко съдебни заседания, приети са основна и допълнителна съдебно-икономическа експертиза и са представени и приети редица нови доказателства. Делото е и с правна сложност, но поставения с него правен въпрос не е решен по същество с настоящия съдебен акт. Предвид това съдът намира, че уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение се явява прекомерно и на жалбоподателя, с оглед конкретната фактическата и правна сложност на спора, следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 4 500, 00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, чл. 160, ал. 3 от ДОПК и чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Б. ТМ – Р.” ПАД, ЕИК[ЕИК] решение № ПИ-21 от 14.02.2013 г. издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. - за произнасяне по девет броя жалби всички с вх. № 2553-04-153 от 04.02.2013 г., подадени от „Б. ТМ – Р.” ПАД срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в протокол изх. № 0191/2012/000108 от 23.01.2013 г. на главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители”.

ОСЪЖДА директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., да възстанови на „Б. ТМ – Р.” ПАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление област „П.”, община „Р.”, [населено място] 2400, Индустриална зона, от бюджета на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., сумата от 4 910, 00 лв. (четири хиляди деветстотин и десет лева) разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: